

Posudek na bakalářskou práci Ivany Drahorádové

Reflexe židovské tematiky za Protektorátu Čechy a Morava v literatuře.

Autorka této práce si vybrala téma, jež je stále aktuální v diskusích o českém antisemitismu i o českém chování za nacistické okupace. Vztah k Židům má v naší literatuře předlouhou tradici a nejrůznější podobu, počínaje hilsneriádou a konče apokalyptickou úděsností holokaustu. Ivana Drahorádová svou literární reflexi židovské tematiky v období Protektorátu zcela oprávněně a logicky zasadila do dobového kontextu, z něhož je patrné, jak složité osudy Židé prožívali v tomto období, kdy zde začaly platit tzv. norimberské zákony. Reflexe tohoto prožitku je v české literatuře ztvárněna v nejrůznější podobě, autorka si vybrala podobu, kterou bychom mohli nazvat podobou existenciální, nevnímající židovství v té nejdrastičtější „osvětímské“ poloze, jak to známe např. z tvorby A. Lustiga.

Ivana Drahorádová analyzuje čtyři významné české prózy (L. Fuks: Pan Theodor Mundstock; J. Otčenášek: Romeo Julie a tma; J. Weil: Život s hvězdou a J. Bor: Terezínské rekviem) a na jejich dějové osnově dokládá velmi složitý a strastiplný život Židů v období nacistické okupace. U těchto próz se nezabývá kompoziční výstavbou ani jazykovými prostředky, ale hlavní pozornost věnuje životně existenciálním prožitkům židovských hrdinů a jejich touze nalézt i v absurdní situaci jakýsi střípek naděje.

Všechny čtyři analyzované prózy jsou důležitými součástmi české poválečné literární tvorby a je velmi dobré, že se mohly stát předmětem současného čtenářského zájmu a uměleckou reflexí zpřítomnit hrůzu doby, o níž už může vypovídat jen hrstka svědků.

Doporučuji práci Ivany Drahorádové k přijetí a navrhuji známku „výborně“.

Praha 28. května 2014

Jaroslav Med